

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/13/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320200375
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2320200375.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov JUDr. Ľuboslavy Vankovej a Mgr. Jozefa Mačeja v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: S. M., nar. X. A. XXXX, trvale pobytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, matky: G. T., rod. R., nar. XX. D. XXXX, trvale pobytom F. XXXX/XX, T., zastúpená advokátom: JUDr. Peter Belovič, so sídlom Hollého 1854/9, Šaľa a otca: W. M., nar. XX. Y. XXXX, trvale pobytom Q. XXX/X, T., zastúpený splnomocnencom: Mgr. Ondrej Bartošovič, advokát, so sídlom Pázmaňa 2020/30, Šaľa, o návrhu otca na zmenu úpravy styku s maloletým dieťaťom a návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 12P/15/2020 - 364 z 23. novembra 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., IV. ako aj závislých výrokoch III., V. a VI. r u š í a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. schválil rodičovskú dohodu tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý nepárny kalendárny týždeň v sobotu od 10,00 hod. do 18,00 hod., počas vianočných sviatkov každý nepárny kalendárny rok 25. decembra od 10,00 hod. do 18,00 hod. a každý párný kalendárny rok 24. decembra od 11,00 hod. do 16,00 hod. s tým, že maloleté dieťa si v určený čas prevezme pred bydliskom matky a po ukončení styku maloleté dieťa matke v určenom čase na tom istom mieste vráti, výrokom II. zvýšil výživné na maloleté dieťa zo sumy 130,- Eur mesačne na sumu 160,- Eur mesačne, počnúc od 30. apríla 2021, kde výživné je splatné vždy do 15-teho dňa, toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa, výrokom III. dlžné výživné za obdobie od 30. apríla 2021 do 23. novembra 2021 vo výške 211,- Eur povolil otcovi zaplatiť do 31. decembra 2021 k rukám matky maloletého dieťaťa, výrokom IV. rozhodol, že otec je povinný zaplatiť polovicu preukázaných jednorazových výdavkov na maloleté dieťa k rukám matky maloletého dieťaťa do troch dní od predloženia listinného dôkazu o zaplatení, toho ktorého jednorazového výdavku, výrokom V. zmenil rozsudok Okresného súdu Galanta č.k. 19P/113/2017-338 z 18.10.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava č.k. 23CoP/17/2019-392 z 22.7.2019 v časti vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa a v časti úpravy styku otca s maloletým dieťaťom, výrokom VI. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 24 ods. 3, ods. 4, § 25 ods. 1, § 26, § 62 ods. 1 až ods. 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZR“); a § 2 ods. 1, § 232 ods. 3, ods. 4, § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 231 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom matky, otca, kolízneho opatrovníka a maloletého dieťaťa, oboznámil s podstatným obsahom pripojeného spisu súdu prvej inštancie sp.zn. 19P/113/2017, listinnými dôkazmi a to potvrdeniami a správami ohľadne rodičov, maloletého dieťaťa a ďalšie. Vecne zdôvodnil, že vyživovacia povinnosť bola ostatnýkrát upravená rozsudkom súdu prvej inštancie č.k. 19P/113/2017-338 zo 18.10.2018, kedy bola schválená dohoda rodičov, v zmysle ktorej maloletá S.

bola zverená do starostlivosti matky, otec na maloletú bol zaviazaný prispievať výživným vo výške 130,- Eur mesačne, styk otca mal zostať s maloletou S. zo strany súdu prvej inštancie neobmedzený. V tom čase mala maloletá S. 6 rokov a 9 mesiacov, bola žiačkou 1. ročníka Základnej školy na ul. U. v T.-T., z obsahu lekárskej správy vyplývalo, že v roku 2017 trpela bolesťami brucha a brala lieky na alergiu, inak bola maloletá zdravé dieťa, ktoré sa venovalo záujmovým krúžkom, mesačné náklady na maloletú boli vo výške 340,- Eur. V súčasnej dobe je však maloletá S. o viac ako tri roky staršia oproti ostatnej úprave, je aktuálne žiačkou 4. ročníka základnej školy. Súd prvej inštancie konštatoval, že od ostatného rozhodnutia súdu prvej inštancie došlo k podstatnej zmene pomerov ako na strane maloletého dieťaťa, tak na strane rodičov maloletej. Matka maloletej S. v súčasnosti býva so synom R. z predchádzajúceho manželstva, ktorý má 17 rokov, s maloletou S. a priateľom H. J. v rodinnom dome v T., F. XXXX/XX. Matka špecifikovala výdavky na domácnosť nasledovne: plyn preddavok 50,- Eur mesačne, elektrika 83,- Eur mesačne, vodné a stočné 23,- Eur mesačne, internet 10,80 Eur mesačne, smeti (TKO) 105,- Eur na rok za 3 osoby, dane miestne za nehnuteľnosť 86,86 Eur ročne. Matka spláca úver na bývanie v sume splátky 10,- Eur mesačne (Prvá stavebná sporiteľňa), taktiež spláca 99,14 Eur mesačne spotrebný úver (O. Y., pobočka zahraničnej banky). Iné hodnotnejšie hnutelné veci alebo nehnuteľnosti matka nevlastní. Príjem matky maloletej zo zamestnania od zamestnávateľa S. s.r.o. činí 603,03 Eur. Od 1. januára 2021 je poberateľkou prídavkov na dve maloleté deti v celkovej sume 51,- Eur a uplatňuje si daňový bonus na dve maloleté deti v celkovej sume 45,44 Eur mesačne. Mesačné výdavky v súvislosti so stravovaním, oblečením maloletej odhadla matka sumou 150,- Eur. Mesačné výdavky na bývanie (vo výške 1 resp. 1/3 celkových nákladov, so zarátaním aj úveru, ktorý matka platí z dôvodu financovania bývania) predstavujú približne 40,- Eur (1/4 z nákladov na energie a služby) plus približne 70,- Eur (1/3 z nákladov na TKO, miestne dane a úvery), teda spolu približne 110,- Eur. Výdavky na maloletú S. sú zvýšené aj z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu, školou, záujmami a športom: náklady na zubný strojček a stomatologickú starostlivosť. Ďalej náklady na zakúpenie ortopedických vložiek do topánok, ortopedický matrac plus posteľ 312,- Eur, cvičebné pomôcky na podporu chrbtice a opierky približne 65,- Eur, náklady na zakúpenie notebooku (dištančné vzdelávanie) 859,- Eur, nákup kolieskových korčúľ 39,- Eur, bicykel 237,- Eur, lieky proti alergii 7,20 Eur. Maloletá S. má zriadený sporiaci účet, na ktorý matka prispieva mesačne sumou 30,- Eur. Výdavky na maloletú S. spojené so školskou dochádzkou, stravovaním v ŠJ, návštevou ŠKD a krúžkovou záujmovou činnosťou špecifikovala matka na: ŠKD 10,- Eur mesačne, strava v školskej jedálni približne 23,- Eur mesačne, krúžky (anglický jazyk) 180,- Eur na semester, ZRPŠ 20,- Eur polročne, nákup zošitov a pomôcok na začiatku školského roka približne 30,- Eur, nákup hygienických pomôcok a návšteva kultúrnych podujatí v škole približne 5,- Eur mesačne. Počas letných prázdnin sa vyskytujú podľa možnosti nepravidelné výdavky ako návšteva ZOO, hradov, účasť na letnom tábore, kino a kultúrne podujatia. Celkové mesačné náklady na maloletú matka vyčíslila vo výške 400,- až 450,- Eur mesačne, podľa toho aké má matka v danom mesiaci extra náklady. Na náklady spojené s bývaním a na bežných chod domácnosti jej prispieva mesačne vo výške 150,- Eur až 190,- Eur (ako aj na mimoriadne výdavky) jej partner H. J., ktorý je SZČO s predmetom podnikania obstarávateľské a poradenské služby v oblasti priemyselných armatúr, meracej, regulačnej a čerpacej techniky. Má jednu vyživovaciu povinnosť vo výške 150,- Eur voči dcére Z. J., ktorá je študentkou vysokej školy. Nakoľko partner matky nemá vyživovaciu povinnosť voči jej deťom súd prvej inštancie zohľadnil jeho príspevok len čo do jeho podielu 1 na náklady domácnosti. Otec maloletej S. je zamestnaný ako pracovník logistiky u W. T. - W. so sídlom v J. a dosahuje priemerný mesačný príjem približne 589,81 Eur netto, pričom sú mu vyplácané prémie čo do výšky 150,- Eur až 200,- Eur. Otec maloletej má ešte jednu vyživovaciu povinnosť a to na maloletého D. T. M., narodeného X. Y. XXXX, s ktorým žije otec (aj s jeho partnerkou) v spoločnej domácnosti. Maloletý D. T. má zdravotné problémy, navštevuje lekárov špecialistov, má mononukleózu a intoleranciu na potraviny a z toho plynú zvýšené výdavky na stravu vo výške 300,- Eur mesačne, na lieky 70,- Eur mesačne, hygienické potreby vo výške 50,- Eur mesačne, oblečenie vo výške 70,- Eur až 100,- Eur mesačne. Otec maloletej S. vlastní jedno motorové vozidlo značky Seat Inca, rok výroby 2003 ako aj 3-izbový byt v T., ktorý je zaťažovaný vecným bremenom vo forme práva na doživotné užívanie jeho matkou, pani X. M.. Taktiež vlastní spolu so svojou tetou 2-izbový rodinný dom v neobývateľnom stave a stavebný pozemok o rozlohe 7 árov v k.ú. Q., ktorý slúži ako zábezpeka na hypotekárny úver vo výške 70.000,- Eur. Na tomto pozemku sa nachádza rozostavaný rodinný dom v štádiu hrubej stavby. Ako ďalšie (osobné) výdavky uviedol otec splátky hypotekárneho úveru v sume 228,-Eur mesačne, výdavky na stravu 120,- Eur mesačne, výdavky na oblečenie a hygienu vo výške 50,- Eur mesačne, poplatky za telefón 53,72 Eur mesačne, Poistenie Kooperativa pre otca vo výške 42,- Eur mesačne, poistenie Kooperativa pre maloletú S. vo výške 23,89 Eur a maloletého D. vo výške 39,29 Eur mesačne, výdavky do SVB a NP za služby spojené s užívaním bytu vo výške 116,- Eur, plyn na rozostavanom rodinnom dome v obci Q. vo výške

77,- Eur mesačne, elektrina vo výške 10,- Eur mesačne, elektrina byt v T. 15,- Eur mesačne, plyn byt v T. 15,- Eur mesačne, pohonné hmoty 100,- Eur mesačne. Otec maloletého dieťaťa sa vyjadril, že matke maloletej S. posielal výživné v sume 150,- Eur mesačne (130,- Eur bežné výživné + 20,- Eur dlžné výživné). Otec poukázal na svoj zdravotný stav nakoľko navštevuje viacerých odborných lekárov kvôli zvýšenému cukru, výrastku na chrbtici a vysokému krvnému tlaku. Partnerka otca maloletej S. je poberateľkou rodičovského príspevku v sume 378,10 Eur mesačne a prídavku na jedno dieťa. Okrem maloletého D. T. nemá inú vyživovaciu povinnosť. Otec maloletého dieťaťa uviedol, že jeho bytové pomery sa od mája 2020 výrazne nezmenili. Súd prvej inštancie výživné otca na maloleté dieťa zvýšil zo sumy 130,- Eur mesačne na sumu 160,- Eur mesačne. Súd prvej inštancie bral do úvahy odôvodnenú potrebu maloletého dieťaťa a ako aj matkou vykázané výdavky týkajúce sa maloletého dieťaťa, súvisiace s výkonom povinnej školskej dochádzky, resp. bežnými výdavkami ako sú oblečenie, obuv, kultúrne vyžitie a zdravotnú starostlivosť. K podstatnej zmene vyživovacej povinnosti došlo na strane otca, ktorému pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť okrem maloletej S. a to na maloletého D. T.. V čase ostatného rozhodovania maloletý syn D. T. bol len novorodencom, v čase rozhodovania súdu prvej inštancie mal 2 roky a 9 mesiacov. Na strane otca príde ku zvýšeniu výdavkov v súvislosti so skorým navštevovaním materskej školy maloletého. Maloletý D. T. má zdravotné problémy, podstupuje vyšetrenia u ortopéda a neurológa. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výživnom taktiež zohľadnil nepriaznivý zdravotný stav otca, keďže ten sa tri roky lieči na diabetes, na vysoký krvný tlak a asi sedem rokov navštevuje neurológa kvôli chrbtici. Otec maloletého dieťaťa ustálil čistý mesačný príjem v minimálnej výške 589,81 Eur, pričom uviedol, že mzda je mu neoficiálne doplácaná do sumy 800,- Eur, súd prvej inštancie teda pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti vychádzal z priemernej mzdy v národnom hospodárstve v Slovenskej republike zo sumy 1.171,- Eur. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal z ustálenej súdnej praxe v zmysle, ktorej je možné postihnúť príjem povinného rodiča na všetky jeho vyživovacie povinnosti s ohľadom na osobitosti daného prípadu, približne v rozsahu 25 % až 30 %, vychádzajúc pritom z priemernej mzdy v národnom hospodárstve, to je vo výške 1.171,- Eur, čo v danom prípade predstavovalo rozmedzie sumy 292,- Eur až 351,- Eur mesačne, pričom súdom určené výživné pre otca nedosahovalo dolnú hranicu z príjmu povinného rodiča podľa ustálenej súdnej praxe (292,- Eur). Súd prvej inštancie v nadväznosti na uvedené konštatoval, že pokiaľ otec prispieje na výživu maloletého dieťaťa zvýšenou sumou vo výške 160,- Eur a matka prispieje polovicou, to je sumou 80,- Eur, keďže druhú polovicu kompenzuje osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa, a pripočíta sa k tomu aj príjem matky titulom prídavku na maloleté dieťa vo výške 25,50 Eur, tak na strane maloletého dieťaťa vznikne finančná čiastka vo výške 265,50 Eur mesačne (160 + 80 + 25,50), čím vznikne zatiaľ dostatok finančných prostriedkov na krytie osobných potrieb maloletého dieťaťa. Takto ustálená výška výživného podľa súdu prvej inštancie korešponduje aktuálnym potrebám maloletého dieťaťa a zodpovedá aj kritériám Zákona o rodine. Súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom právneho zástupcu otca maloletého dieťaťa a nezohľadnil nadobudnutie nehnuteľností otcom maloletého dieťaťa v rámci dedičského konania po nebohom otcovi, nakoľko nadobudnutie nehnuteľného majetku nemožno považovať za dôvod na zvýšenie výživného. Súd prvej inštancie neakceptoval výdavky rodičov, ktoré mali mať v súvislosti so splácaním úverov a pôžičiek, keďže ide o záväzky rodičov, ktoré na seba prevzali vedome a dobrovoľne a pred týmito výdavkami je výživné prednostnou pohľadávkou rodiča. Súd pri rozhodnutí o výživnom, taktiež zohľadnil nepriaznivý zdravotný stav otca a jeho maloletého dieťaťa D. T.. Matkou vyčíslené výdavky na maloleté dieťa vo výške 400,- Eur až 450,- Eur považoval za nadsadené. Súd prvej inštancie zvýšil výživné otca na maloletú S. s účinnosťou od 30.apríla 2021 zo 130,- Eur na 160,- Eur. Zvýšením vyživovacej povinnosti otca mu vznikol dlh na výživnom za obdobie od 30. apríla do 23. októbra 2021 v celkovej sume 211,- Eur, ktorú povinnosť súd prvej inštancie uložil otcovi zaplatiť do 31. decembra 2021 k rukám matky maloletého dieťaťa. Súd taktiež zaviazal otca na úhradu polovicu preukázaných jednorazových výdavkov na maloleté dieťa. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Galanta z 18.októbra 2015, č.k. 19P/113/2017-338 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 22.júla 2019, č.k. 23CoP/17/2019 - 392 v časti týkajúcej sa výšky vyživovacej povinnosti otca. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie čo do výroku II. a IV. podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletej S., ktoré odôvodnil s poukazom na § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP. Otec bol názoru, že nedošlo ku zmene pomerov od poslednej úpravy výživného. V časti výživného tiež rozhodoval krajský súd a to 22.júla 2019, teda otec maloletej mal zato, že v priebehu dvoch rokov nedošlo k takej zmene pomerov, aby bolo odôvodnené zvýšenie výživného, ako aj úhradu mimoriadnych výdavkov. Záver súdu prvej inštancie vo veci povinnosti otca na úhradu polovice jednorazových výdavkov je

nesprávny nakoľko súd prvej inštancie mohol zvýšiť výživné, alebo uložiť povinnosť podieľať sa na jednorazových výdavkoch, nie však uložiť obidve povinnosti naraz. Otec maloletej poznamenal, že súd prvej inštancie mal špecifikovať stanovené mimoriadne jednorazové výdavky, nakoľko matka maloletej si môže uplatňovať akýkoľvek jednorazový výdavok. Odvolateľ žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie, alternatívne, aby sám rozhodol a návrh na zvýšenie výživného zamietol, prípadne zmenil v súlade so znením odvolania.

3. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka maloletej S.. Dôvodila, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo preukázaných dostatok relevantných dôkazov, ktoré preukazujú zvýšené potreby maloletej S. s poukazom na jej zdravotný stav (zubný strojček, stomatologická zdravotná starostlivosť, ortopedické pomôcky), ako aj výdavky súvisiace s dištančným vzdelávaním počas koronakrízy (zakúpenie notebooku 859,- Eur), krúžkovú záujmovú činnosť dieťaťa (anglický jazyk 180,- Eur na semester) a v neposlednom rade aj potreba obmeny ošatenia a obuvi v súvislosti so zmenou vzrastu dieťaťa. Na pojednávaní otec maloletej S. nesúhlasil so zvýšením výživného v matkou požadovanom rozsahu 250,- Eur, avšak poznamenal, že je ochotný podieľať sa na mimoriadnych výdavkoch maloletej po predložení dokladov, z tohto dôvodu matka navrhla, že pokiaľ otec nesúhlasí s uložením tejto povinnosti popri zvýšení výživného na maloletú na 160,- Eur mesačne, tak nech odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok v tejto časti zmení tak, že zvýši výživné zo 130,- Eur mesačne na matkou navrhovaných 250,- Eur mesačne a v takom prípade povinnosť otca v časti uloženia úhrady jednorazových výdavkov na maloleté dieťa v rozsahu 1 nemusí byť uložená. Matka maloletej rozporovala zárobkovú situáciu otca maloletej, ktorá je nevierohodná nakoľko je zrejme, že otec maloletej dostáva peniaze „na ruku“. Otec deklaruje príjem vo výške 600,- Eur až 800,- Eur, avšak stavia rodinný dom, má hypotekárny úver vo výške 70.000,- Eur so splátkou 228,- Eur mesačne a živí rodinu, je teda nereálne, aby banka poskytla hypotekárny úver v danej sume osobe s príjmom aký uvádza odvolateľ. S poukazom na uvedené mala matka maloletej za to, že zámerom odvolateľa je znížiť rozsah majetku a zakryť príjem z predaja nehnuteľnosti, z ktorého je zrejmy zámer otca dosiahnuť čo najmenší nárast platenia vyživovacej povinnosti otca voči maloletej S.. Na základe uvedeného matka maloletej žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne, alternatívne, aby súd vo výroku I. rozhodnutie ako vecne správne potvrdil, vo výroku II. zmenil tak, že určí, že sa zvyšuje výživné na maloleté dieťa zo sumy 130,- Eur mesačne na 250,- Eur mesačne, počnúc od 30. apríla, kde výživné je splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa. Matka maloletej navrhla, aby vo výroku III. uložil otcovi povinnosť zaplatiť k rukám matky dlžné výživné za obdobie od 30. apríla do termínu konania pojednávania na odvolacom súde vo výške vypočítanej k tomu termínu a aby odvolací súd zmenil výrok IV. napadnutého rozsudku, tak, že túto povinnosť neuloží.

4. K odvolaniu sa vyjadril kolízny opatrovník maloletej S., uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko aktuálne pomery maloletého dieťaťa, ktorého zdravotná starostlivosť je finančne náročnejšia v dôsledku rýchleho fyzického vývinu, čo odôvodňuje zvýšenie výživného. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil v celom rozsahu.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), h) CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II., III, IV, V. a súvisiacom výroku VI. o trovách zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b), c) CSP) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

6. Predmetom konania vedeného pred súdom prvej inštancie pod sp.zn. 12P/15/2020 je návrh otca maloletej S. na zmenu úpravy styku s maloletou z dôvodu, že v ostatnom rozsudku súd prvej inštancie pod č.k. 19P/113/2017-338 z 18.10.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 23CoP/17/2019 z 22.7.2019 styk otca s maloletým dieťaťom neupravil, nakoľko sa rodičia mali

dohodnúť ohľadom styku otca s maloletým dieťaťom, matka však realizáciu základného práva na kontakt s dieťaťom komplikovala a neumožňovala stretávanie maloletej S. s otcom osamote, pričom do stretnutí matka pravidelne zasahovala. Predmetom konania je taktiež návrh matky maloletého dieťaťa doručený súdu prvej inštancie 30. apríla 2021, ktorým sa domáha zvýšenia výživného na maloleté dieťa upravené rozsudkom č.k. 19P/113/2017-338 z 18.10.2018, a to zo sumy 130,- Eur mesačne na sumu 300,- Eur mesačne počnúc dňom 1. septembra 2020 a to z dôvodu nárastu odôvodnených potrieb dieťaťa a zmeny osobných a majetkových pomerov otca.

7. Predmetom odvolacieho konania s prihliadnutím na odvolacie námietky otca je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výrokoch, ktorým súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú S. zo sumy 130,- Eur na sumu 160,- Eur počnúc od podania návrhu matky, so splatnosťou do 15-teho dňa, toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa (výrok II.) a uloženie povinnosti otcovi maloletej súdom prvej inštancie zaplatiť polovicu preukázaných jednorazových výdavkov na maloleté dieťa k rukám matky maloletého dieťaťa do troch dní od predloženia listinného dôkazu o zaplatení, toho ktorého jednorazového výdavku (výrok IV.).

8. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku v napadnutých výrokoch II. a IV., v súvisiacich výrokoch III., V. a VI., a celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces ako aj v dôsledku nesprávne právneho posúdenia veci súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku.

9. Podľa § 157 CMP rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

10. Podľa § 26 ZR, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

11. Podľa § 78 ods. 1 ZR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

12. V zmysle ustanovenia § 78 ZR v spojení s ustanovením 157 CMP predstavuje práve zmena pomerov hmotno-právnu podmienku pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom. Zmena pomerov musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výšku výživného za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne a to okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne, vývojom životných nákladov.

13. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 ZR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti pritom súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

14. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že bolo preukázané, že od ostatnej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 19P/113/2017 - 338 z 18.10.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 23CoP/17/2019 z 22.7.2019 došlo k podstatnej zmene pomerov, a to nielen na strane maloletej S., ale aj na strane oboch rodičov. Zmena pomerov podľa súdu prvej inštancie na strane maloletej S. sa prejavila tým, že maloletá je o viac ako 3 roky staršia, s čím vzrástli výdavky spojené nielen s úhradou bežných mesačných potrieb maloletej, s výdavkami spojenými so štúdiom, ale aj so zvýšenými výdavkami z dôvodu poskytovania zdravotnej starostlivosti (vyšetrenia u lekárov, zubný strojček, očné okuliare, lieky na alergiu). Súd prvej inštancie ustálil osobné a majetkové

pomery oboch rodičov, a tiež odôvodnené potreby maloletej S., z čoho mal za preukázané, že na strane otca ako povinnej osoby vo vzťahu k maloletej, sú dané dostatočné majetkové pomery pre to, aby boli potreby maloletej pokryté výživným v rozsahu v akom určil súd prvej inštancie vo výške 160,- Eur mesačne. Pri určení výživného pritom správne prihliadol na takmer výlučnú mieru osobnej starostlivosti matky o maloletú, a tiež zásadu, podľa ktorej životná úroveň maloletých detí a rodičov má byť rovnaká a vyživovacia povinnosť rodičov k maloletým deťom je prvoradá. Súd prvej inštancie výrokom II. napadnutého rozsudku zvýšil výživné na maloleté dieťa zo sumy 130,- Eur mesačne na sumu 160,- Eur mesačne, počnúc od 30. apríla 2021, kde výživné je splatné vždy do 15-teho dňa, toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa, výrokom III. dlžné výživné za obdobie od 30. apríla 2021 do 23. novembra 2021 vo výške 211,- Eur povolil otcovi zaplatiť do 31. decembra 2021 k rukám matky maloletého dieťaťa, výrokom IV. rozhodol, že otec je povinný zaplatiť polovicu preukázaných jednorazových výdavkov na maloleté dieťa k rukám matky maloletého dieťaťa do troch dní od predloženia listinného dôkazu o zaplatení, toho ktorého jednorazového výdavku, výrokom V. zmenil rozsudok Okresného súdu Galanta č.k. 19P/113/2017-338 z 18.10.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava, č.k. 23CoP/17/2019-392 z 22.7.2019 v časti vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa a v časti úpravy styku otca s maloletým dieťaťom, výrokom VI. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

15. Odvolací súd však považuje za potrebné v kontexte uplatneného nároku zdôrazniť, že vyživovacia povinnosť predstavuje obsahovú zložku základných rodinnoprávných vzťahov. Je praktickým vyjadrením ekonomickej funkcie rodiny, ktorej účelom je zabezpečovať pre svojich členov uspokojovanie materiálnych potrieb, a to vzájomnou pomocou podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Pojmovým znakom výživného je majetková hodnota, ktorá má vyhranený účel (úhrada osobných potrieb) a jej základom a vlastným dôvodom existencie je určitý osobný, rodinný vzťah medzi oprávneným a povinným.

16. Pri určovaní výživného sa kladie dôraz na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na dieťa. Musí sa urobiť reálne tak, aby vystihovalo potreby dieťaťa ku dňu vyhlásenia rozsudku. Rozhodnutie súdu o výkone rodičovských práv a povinností sa môže zmeniť, ak sa zmenia pomery, z ktorých súd vychádzal pri úprave. Možnosť zmeniť právoplatné súdne rozhodnutie je výnimkou z pravidla občianskeho práva procesného, pričom výživné na deti má osobitné ustanovenie týkajúce sa zmeny súdneho rozhodnutia, a to podľa § 78 ZR. Zmena pomerov z času vyhlásenia rozsudku nemôže byť akákoľvek. Musí ísť o podstatnú zmenu oproti času, keď súd rozhodoval o úprave výkonu rodičovských práv a povinností. Zo skutočnosti, že zmena pomerov je hmotnoprávnym základom pre nové rozhodovanie, vyplýva, že súd je vždy povinný zistiť a ustáliť všetky okolnosti, za ktorých k výroku rozsudku dospel.

17. Je potrebné mať vždy na zreteli, že pri určení výšky výživného sú rozhodujúce mesačné náklady na dieťa, a to tak pravidelné ako aj nepravidelné platby na dieťa. Náklady na dieťa predstavujú všetky náklady potrebné na uspokojenie jeho potrieb. Medzi základné patrí bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby a drogeria, zdravotná starostlivosť, školské potreby a náklady súvisiace s plnením školskej dochádzky, preprava dieťaťa, poplatky za záujmovú činnosť, prípadne primerané náklady na mobilný telefón. Iba základné bežné potreby dieťaťa pokrýva vyživovacia povinnosť rodičov len ak sú možnosti a schopnosti rodičov slabé alebo objektívne obmedzené a nedovoľujú poskytnúť dieťaťu viac. Pokiaľ to životná úroveň rodičov dovoľuje, treba zohľadniť tiež náklady na voľnočasové aktivity, dovolenky, výlety, detské tábory, lyžiarsky kurz a pod. tak, aby sa deti podieľali na výhodách vyššej životnej úrovne rodičov. Rovnako tak treba poznamenať, že ak sa po rozhodnutí súdu vyskytnú jednorazové mimoriadne výdavky a ich intenzita môže mať za následok podstatnú zmenu pomerov oproti stavu v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu, je možné súdne rozhodnutie zmeniť, a to buď z iniciatívy niektorého z rodičov, alebo aj z úradnej činnosti súdu. V prípade, ak neexistuje konkrétne zákonné ustanovenie v Zákone o rodine, použitie analógie ako špecifického spôsobu interpretácie práva by bolo možné za predpokladu, že určitý právny prípad nie je pokrytý textom právnej normy a na konkrétnu právnu situáciu nedopadá. V danom prípade existujú ustanovenia Zákona o rodine zaoberajúce sa vyživovacou povinnosťou rodičov voči maloletým deťom, v rámci ktorých súdy rozhodujú tak, aby výškou výživného boli pokryté všetky potreby maloletých detí. V prípade, ak sa budú opakovať mimoriadne výdavky matky na maloleté dieťa aj do budúcnosti, môže matka túto situáciu riešiť podaním

návrhu na zvýšenie výživného, avšak za predpokladu ak budú splnené aj ďalšie zákonné podmienky na zmenu pôvodného rozhodnutia.

18. Podľa § 218 ods. 1 veta prvá CSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku.

19. Podľa § 232 ods. 1 CSP vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynúiteľnosti zákonnými prostriedkami.

20. Podľa § 39 ods. 1 CMP rozsudkom rozhoduje súd vo veci samej.

21. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd ozrejmuje, že vo výroku rozsudku musí byť uložená povinnosť formulovaná určito a jednoznačne, aby nevznikla pochybnosť o rozsahu uloženej povinnosti. Podľa uvedeného § 232 ods. 1 CSP vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynúiteľnosti zákonnými prostriedkami. Jedná sa teda o takú vlastnosť súdneho rozhodnutia, pri ktorej existencii je možné vynúiť splnenie povinnosti aj proti vôli povinného subjektu. Len rozhodnutie, ktoré je vykonateľné je spôsobilým exekučným titulom. Takéto rozhodnutie je materiálnym predpokladom exekúcie, pričom vykonateľnosť v sebe subsumuje zložku formálnu, ako aj materiálnu. O materiálnej stránke vykonateľnosti súdneho rozhodnutia je možné hovoriť vtedy, ak náležitosti exekučného titulu umožňujú identifikáciu povinného subjektu a rozsahu uloženej povinnosti na plnenie. Zvlášť je nevyhnutná takáto existencia materiálnej zložky vykonateľnosti, pokiaľ sa ukladá v súdnom rozhodnutí povinnosť na plnenie. Odvolací súd je toho názoru, že súdom prvej inštancie uložená povinnosť otcovi zaplatiť polovicu preukázaných jednorazových výdavkov na maloletú k rukám matky maloletej do troch dní od predloženia listinného dôkazu o zaplatení, toho ktorého jednorazového výdavku takúto požiadavku vykonateľnosti rozhodnutia nespĺňa. Uložená povinnosť na plnenie musí byť jednoznačná bez toho, aby vyvolávala pochybnosti o rozsahu a povahe uloženej povinnosti. Pokiaľ zaviazal súd prvej inštancie otca zaplatiť polovicu preukázaných jednorazových výdavkov na maloletú k rukám matky materiálna nevykonateľnosť v uvedenej časti výroku je zrejماً aj s odkazom na predchádzajúce ustanovenia zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku. Výrok IV. rozsudku súdu prvej inštancie nespĺňa požiadavku určitosti, pretože iba odkazuje na jednorazové výdavky preukázané v budúcnosti, ktoré ešte nevznikli, teda z obsahu ktorých nevyplýva jednoznačne a určito predmet plnenia. Rozsah povinnosti uloženej vo výrokoch rozhodnutia nemožno dodatočne vykladať a nie je možné posúdiť, aké konkrétne reálne plnenie bolo otcovi výrokom IV. rozsudku uložené.

22. Poukazujúc na vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie nesprávne priznal matke nárok na zaplatenie preukázaných jednorazových výdavkov. Odvolací súd nespochybňuje, že okolnosti danej veci, najmä okolnosti na strane maloletej sú nevyhnutne spojené so zvýšenými výdavkami, a to aj s výdavkami jednorazovými. Aj napriek uvedenému je potrebné mať na zreteli, zároveň ako aj vyplýva z vyššie uvedenej podstaty a charakteru výživného, že na uspokojovanie potrieb maloletého dieťaťa slúži výživné, ktorým sa rodič, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti (v danej veci otec), podieľa na výchove a výžive maloletého a zároveň aj spolu s výživným čiastočne vyváženým osobnou starostlivosťou rodiča, do ktorého osobnej starostlivosti bolo dieťa zverené (matka), že výživné, ktoré má na maloletú matka predstavuje inštitút, ktorý má ekonomicky (materiálne) zabezpečiť uspokojovanie základných životných potrieb maloletého dieťaťa. Súd preto vždy pri určovaní výšky výživného prihliada na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ktoré okrem iného zahŕňajú aj financovanie potrieb a aktivít maloletého dieťaťa, aj jednorazové, ojedinelé výdavky. Odvolací súd má za to, že v danej veci ide o výdavok, ktorého vznik nie je možné s určitosťou predvídať, avšak aj na takéto výdavky výživné pamätá a súd pri určovaní výšky výživného vždy prihliada aj na možnosti vzniku takýchto nepredvídateľných výdavkov. Ak ide o výdavok, ktorý môže mať za následok podstatnú zmenu pomerov na strane maloletého, prípadne ide o výdavky, ktoré sa budú aj v budúcnosti opakovať, potom má rodič, do rúk ktorého je výživné druhým - povinným rodičom uhrádzané, možnosť iniciovať konanie o zvýšenie výživného, pričom súd rozhodne o zvýšení výživného od času, kedy takáto podstatná zmena v pomeroch nastala. Výživné má charakter opakovaných pravidelných platieb, ktorých účelom je uspokojenie odôvodnených potrieb oprávneného dieťaťa, a to v závislosti od schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, teda či ide len o uspokojovanie základných životných potrieb alebo môže zahŕňať aj voľno časové aktivity, náklady na osobnostný rozvoj dieťaťa, prípravu na povolanie a iné. Primárne však sú tieto potreby hradené z výživného.

23. Odvolací súd na podporu tvrdenia zdôrazňuje, že pri zohľadňovaní odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa je potrebné vychádzať z toho, že výživné je jediným a výlučným plnením medzi oprávneným a povinným, z ktorého majú byť uhrádzané náklady na osobné potreby. To teda znamená, že vyživovacia povinnosť musí byť stanovená tak, aby bola v súlade s nákladmi, na všetky osobné potreby, nie len na niektoré z nich. Uvedené znamená aj to, že okrem výživného už oprávnený nemôže požadovať žiadne ďalšie plnenie alebo príspevok na niektorú zo svojich osobných potrieb, napríklad nie je možné uplatniť si osobitný príspevok na náklady spojené s bývaním povinného (R 62/70) alebo zvláštny prídavok k výživnému na jednorazové vyššie náklady. Z charakteru výživného vyplýva okrem iného aj to, že musí byť používané v súlade s týmto určením. Výživné má sústavné pokrývať plynulé a priebežne vznikajúce náklady na osobné potreby. Zásadne však nie je určené k tomu, aby z neho boli vytvárané pre povinného úspory na krytie časovo vzdialených potrieb.

24. Uvedený záver potvrdzuje aj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 5Cz/42/88, ako aj Rozhodnutie zverejnené v Sbíрке soudních rozhodnutí a stanovisek R 5/91, ktoré odvolací súd týmto dáva do pozornosti, v zmysle ktorých je jednoznačne ustálené, že zo Zákona o rodine nemožno dovodiť povinnosť rodiča poskytovať okrem mesačného výživného na maloleté dieťa ďalší jednorazový príspevok na úhradu niektorých osobných potrieb maloletého. K zmene výživného možno pristúpiť len za predpokladov uvedených v Zákone o rodine. Účelom výživného je uhradzovanie nielen priebežne sa vyskytujúcich (bežných) potrieb maloletého dieťaťa, ale všetkých potrieb prospešných pre jeho všestranný vývoj. Uvedenému je prispôsobená aj splatnosť výživného vo forme pravidelných plnení v jednotlivých obdobiach, aj keď nemožno vylúčiť rozdielnosť odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa v jeho priebehu. Výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa čiastkach, ktoré sú splatné vždy mesiac dopredu. Pri rozhodovaní súdu o výživnom podľa hľadísk uvedených v Zákone o rodine je potrebné uvažovať o vzniku potrieb vyskytujúcich sa nepravidelne za dlhšie obdobie, prípadne potreby celkom náhodné, ktorých uspokojenie vyžaduje spravidla vyššie náklady, ako predstavuje výživné stanovené pre dané časové obdobie, pokiaľ tieto potreby a s nimi spojené náklady nie sú v rozsahu, ktorý by odôvodňoval napríklad zmenu stanovenej splatnosti výživného, a to vo význame, že by sa domáhal vyplatenia výživného jednorazovo za viacero období naraz, ak by to vyžadovala mimoriadna situácia. Vychádzajúc z uvedeného jednoznačne a nad mieru pochybností vyplýva, že Zákon o rodine neupravuje ukládanie jednorazového ďalšieho príspevku na výživu dieťaťa a povinnosť rodiča prispievať na potreby svojho dieťaťa nad rámec stanoveného výživného a uvedené nemožno dôvodiť ani zo zásad primeranosti životnej úrovne dieťaťa a životnej úrovne rodičov. K tejto zásade môže súd prihliadnuť pri určovaní výživného a pokiaľ to schopnosti a možnosti povinného rodiča umožňujú, stanoví sa výživné tak, aby mohli byť uspokojené aj ďalšie potreby prospešné jeho všestrannému vývoju. K zmene rozsahu vyživovacej povinnosti možno pristúpiť len za splnenia predpokladov uvedených v Zákone o rodine.

25. Vychádzajúc z vyššie uvedeného nemohol odvolací súd dospieť k inému záveru, ako k tomu, že nárok matky na zaplatenie polovice preukázaných jednorazových výdavkov (napriek tvrdeniu otca, že tieto jednorazové výdavky bol ochotný zaplatiť) nie je dôvodný, pričom takýto nárok nemožno priznať ani za prípadnej aplikácie analógie iuris. Poukazujúc na charakter a podstatu výživného, spôsobu určenia jeho výšky a zohľadnenia zákonných kritérií je zjavné, že určené výživné zohľadňuje okrem bežných výdavkov aj vznik výdavkov, ktoré nemožno s určitosťou predvídať, pokiaľ ide o ich vznik. Ako vyplýva aj z citovaných rozhodnutí, Zákon o rodine nepripúšťa nárok oprávneného na iné peňažné plnenie od povinného ako je výživné, a to ani v prípade, ak vznikne neplánovaný výdavok, hoci vo vyššej výške. Odvolací súd obiter dictum poznamenáva, že výdavky, ktoré sú finančne náročnejšie, pokiaľ ide o ich výšku, môžu spôsobiť podstatnú zmenu pomerov na strane maloletého a uvedenú situáciu možno riešiť iniciovaním konania o zvýšenie výživného.

26. Vzhľadom na všetky vyššie opísané skutočnosti odvolaciemu súdu neostalo iné, ako napadnutý rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b) a písm. c) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

27. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný právny názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP, bude opätovne vec posúdiť, dôsledne preskúmať pomery tak na strane oprávnenej maloletej z vyživovacej povinnosti, ako aj na strane rodičov a v prípade preukázania takéhoto nároku nanovo určí výšku výživného tak, aby pokrývala aktuálne potreby maloletého dieťaťa, pričom zohľadní všetky výdavky (spoločne s preukázanými jednorazovými výdavkami) potrebné na zabezpečenie všestranného rozvoja a zabezpečenia zdravotnej starostlivosti oprávneného dieťaťa, vrátane doplnenia

dokazovania v naznačenom smere (na preukázanie odôvodnených výdavkov maloletého dieťaťa na jednej strane a posúdenie schopností, možností a majetkových pomerov oboch rodičov na strane druhej), ktoré je nevyhnutné vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 191 CSP, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, ako aj odvolacie argumenty otca, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení (ktoré uvedie aj v odôvodnení rozsudku) a následne po zvážení všetkých preukázaných okolností daného prípadu vo veci znova rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporého poriadku odôvodniť.

28. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie znova rozhodne aj o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie a tiež trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

29. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).